

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse teemal „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrusi (EL) nr 575/2013 ja (EL) 2019/876 seoses kohandustega COVID-19 pandeemia reageerimiseks“

(COM(2020) 310 final – 2020/0066 (COD))

(2020/C 311/10)

Pearaportöör: **Giuseppe GUERINI**

Konsulterimistaotlus	Euroopa Liidu Nõukogu, 6.5.2020 Euroopa Parlament, 13.5.2020
Õiguslik alus	Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 114 ja 304
Vastutav sektsioon	majandus- ja rahaliidu ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse sektsioon
Juhatuse otsus	30.4.2020
Vastuvõtmine täiskogus	10.6.2020
Täiskogu istungjärk nr	552
Hääletuse tulemus	208/2/5
(poolt/vastu/erapooletuid)	

1. Järeldused ja soovitused

1.1. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee väljendab heameelt Euroopa Komisjoni ettepaneku üle, mille kohaselt muudetakse määrusi (EL) nr 575/2013 ja (EL) 2019/876 seoses kohandustega COVID-19 pandeemia reageerimiseks.

1.2. Kuna Euroopa Liit peab toime tulema enneolematu kriisiga, on vaja sellele sama erakorraliselt reageerida. Ettepanek tuleb võimalikult kiiresti vastu võtta, et eraldatud vahendeid saaks kasutada kõige tõhusamal viisil COVID-19 praeguse ja tulevase mõjuga tegelemiseks.

1.3. Komitee kiidab heaks Baseli komitee vastu võetud ja Euroopa Komisjoni heaks kiidetud otsuse BASEL III+ rakendamist edasi lükata. Siiski on ka oluline, et edasilükkamine ei oleks üksnes pelgalt kehtivate eeskirjade kinnitus. Seepärast näib olevat asjakohane direktiivid ja määrused läbi vaadata.

1.4. Komitee soovib lisaks, et enne rakendamisprotsessi taaskäivitamist on Euroopa reguleerimissüsteemi kohandamiseks väga oluline hinnata hoolikalt majandus- ja finantsasutustes sellel keerulisel ajajärgul toimuvaid muudatusi. Vajalikuks võivad osutada uued mõjuhinnangud.

1.5. Samuti väljendab komitee muret selle pärast, et kõnealuses etapis on tõenäoliselt võimatu kinni pidada muudest õigusaktides sätestatud eelseisvatest tähtaegadest, arvestades operatiivprobleeme, millega pangad (ja ametiasutused) kokku puutuvad. Ilmselgelt kehtib see pangaportfelli intressiriski (kauplemisega mitteseotud tegevustest tulenev intressirisk) uue raamistiku puhul, mida tuleks rakendada alates 2021. aasta juunist, samas kui selle rakendamismääruseid ei ole veel valmis. Samuti kehtib see stabiilse netorahastamise kordaja puhul (mida tuleks rakendada alates 2021. aasta juunist).

1.6. Seetõttu oleks nimetatud küsimuse puhul vaja kehtestada kapitalinõuete määruse teises pakendis ja kapitalinõuete direktiivi viiendas pakendis ning samuti Euroopa Pangandusjärelevalve laenude päritolu ja järelevalvet käsitlevates suunistes ning makseviivituse uut määratlust käsitlevates suunistes mõistlik viivitus. Alternatiiv, nagu stabiilse netorahastamise kordaja puhul, on näha ette kolmeaastane ajavahemik meetmete järkjärguliseks käivitamiseks (sarnaselt likviidsuskatte-kordajaga), säilitades seadusandjate algse eesmärgi jätta pankadele alates vastuvõtmisest üks aasta aega uute eeskirjade täielikuks rakendamiseks.

1.7. Samuti tuleb järele mõelda, kuidas oleks võimalik täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2019/879 ja määruses (EL) 2019/877 (krediitiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekaptaliseerimisvõime kohta) kehtestatud nõuetele vastavuse kohustust. Arvestades survet pankade laenuandmistegevusele ja samade järelevalveasutuste nõudeid kasutada laenukriisi ennetamiseks kapitalipuhvreid, oleks asjakohane vaadata läbi ja lükata edasi nimetatud direktiivis ja määruses kehtestatud tähtajad, et saavutada omavahendite ja rahastamiskõlblike kohustuste miinimumnõuete siduvad eesmärgid.

1.8. Komitee nõustub komisjoni ettepanekuga üleminekusätete kohandamise kohta, mis võimaldavad krediitiasutustel leevendada fondidele avalduvat proviseerimise ja krediidiriskiga korrigeerimise (oodatav krediidikahju) mõju rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi 9 tähenduses. Komitee on siiski seisukohal, et ettepanek on üksnes esimene samm eesmärgi suunas leevendada majanduslanguse mõju, kuid see ei ole piisav ega tõhus selleks, et säilitada võrdsed võimalused Euroopa vahendajate vahel. Seetõttu leiab komitee, et ettepaneku võib lisada tingimusel, et rakendatakse järgmisi meetmeid:

- 1. jaanuari 2020. aasta seisuga arvatud uut dünaamilist komponenti laiendatakse laenule, mis alates 1. jaanuarist 2020 (või muu hilisem kuupäev, mida otstarbekaks peetakse ja mis on kooskõlas pandeemia puhkemise kuupäevaga) muutusid viivislaenudeks;
- mastaabitegurit ei asendataks 100 % riskikaaluga, mida kasutatakse jaekaubandusklientide rahastamisel. Sellise sekkumisega ei tunnistata tüüpiliste laenuvõtjate kategooriate erinevat olemuslikku riskitaset enamiku kommertsbankade ja eriti olulisel määral kohalike pankade puhul. Siin mõeldakse konkreetselt kodumajapidamisi ja VKEid. Kõnealuse laenuvõtjate kategooriaga seotud riskipositsioonide suhtes rakendatakse usaldatavusnõuete erikäsitlust. Samuti tekitaks mastaabiteguri asendamine 100 % riskikaaluga suuri (kui mitte ületamatuid) raskusi pankadele, kes rakendavad standardmeetodit ja kasutavad aruandluse eesmärgil protokollimist. Komisjoni pakutud meetme asemel võiks tegevuse lihtsustamise tõhusa meetmena kaaluda asjakohast sekkumist seonduvate maksude käsitlemisse, millele on osutatud sama lõike 7 punktis a, selle asemel et tühistada punkt b;
- meetmete järkjärgulise rakendamise ajavahemikku pikendatakse ka 1. jaanuaril 2018. aasta seisuga arvatud staatilise komponendi puhul, kuna kasutusele võetakse uus raamatupidamis põhimõte, rahvusvaheline finantsaruandlusstandard 9, mille kohaselt peavad kõik pangad pöörama eritähelpanu esmakordse kasutuselevõtu (*First Time Adoption*, FTA) mõjule. Sellel on tagajärjed ka viivislaenude müügistenaariumi hindamismeetoditele ning need kujutavad endast praegu FTA reservi kõige olulisemat osa.

1.9. Komitee peab vajalikuks pikendada praegu kehtivaid eeskirju, mida rakendatakse ametlike ekspordikrediitiasutuste käendatud või kindlustatud viivisnõuete ning COVID-19 pandeemia tagajärjel tekkivate viivisnõuete suhtes, mis on kaetud liikmesriikides kasutusele võetud mitmesuguste garantiiskeemidega. Samal ajal kui selle muudatuse eesmärk on tunnustada, et riigigarantiidel on samasugune riski maandav toime nagu ekspordikrediitiasutuste garantiidel, tuleks ka tähtajad ühtlustada. Kuid kui eesmärk on saavutada selliste garantiide käsitlemises täielik ühtlustamine, tuleb nimetatud tingimuste kohaldamiseks ette nähtud ja komisjoni pakutud seitsmeaastast tähtaega muuta.

1.10. Arvestades, et tuleb teha kõik võimalikud jõupingutused selleks, et ergutada panku tõhusamalt reaalmajanduse arengule kaasa aitama, toetab komitee ettepanekut tuua kapitalinõuete määruses ette nähtud, kuid mitte veel kohaldatavate korrektsemate kapitaliabsorptsiooni kohanduste rakendamise kuupäevad varasemaks. See hõlmab pensionide või palgaga tagatud teatud laenukategooriate käsitlemise eeskirju, toetuskoefitsiendi kasutuselevõttu VKEde jaoks või uue toetuskoefitsiendi kasutuselevõttu taristute rahastamiseks.

1.11. Taristute rahastamine muutub järgmisel rahastamisperioodil väga oluliseks, mistõttu peab komitee asjakohaseks lihtsustada kapitalinõuete määruse artiklis 501a sätestatud asjakohaste projektidega seotud keerulisi ja koormavaid kriteeriume, mis võimaldaks neid sellega seoses ette nähtud usaldatavusnõuete sooduskäsitlemise rakendamiseks lihtsamini tunnustada (näiteks jättes välja lõike 1 punktides b, d, g, i, l ja lõike 2 punktis a osutatud nõuded).

1.12. Euroopa Liidu mitmeaastase eelarve läbivaatamise laiemas kontekstis kannab olulist rolli Euroopa Komisjoni esitatud uus taastamisstrateegia ja plaan „NextGenerationEU“, sest selles nähakse ette erakordselt ulatuslikud meetmed pandeemia põhjustatud kriisi lahendamiseks. Nimetatud strateegia peaks täiendama Euroopa rohelise kokkuleppe investeerimiskava, mis avaldati 2020. aasta esimeses kvartalis, toetamaks üleminekut Euroopa säästvale majandusele.

1.13. Seoses kapitalinõuete määruses osutatud toetuskoefitsientidega toetab komitee vajadust rakendada nn rohelist ja sotsiaalset toetuskoefitsienti, mis võimaldab vähendada kapitali absorptsiooni pankade pakutavate rahaliste vahendite puhul sotsiaalsetele ettevõtetele ja neile, kes on tõeliselt kaasatud kestliku ja kaasava arengu programmidesse.

1.14. Viivislaene käsitleva õigusraamistikuga seoses väärrib märkimist asjaolu, et COVID-19 mõjutab paratamatult ja mitmel viisil viivislaenu turgusid. Neil asjaoludel ja arvestades, et praegune hädaolukord mõjutab vältimatult turul kehtivat olukorda ning aeglustab võõrandamismenetlust, nõuab komitee, et ajutiselt muudetak Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/630 seoses viivisnõuete kahju miinimumkattega.

1.15. Äärmiselt oluline on kujundada välja viivislaenu eraõiguslikud turud, kus tegutseks võimalikult palju osalejaid ja ostjaid, selleks et vältida mis tahes rikkuse ülekandumist pangandussektorist fondide sektorisse (mille suhtes ei kohaldata samu eeskirju) ning kohaliku, riikliku ja Euroopa tasandi majandusest ettevõtjatele, kes on registreeritud ja maksukohustuslased mujal.

1.16. Komitee hinnangul on vaja võtta ajutiselt kasutusele juba Basel II raamistikus kehtestatud nn usaldatavusfilter, et kõrvaldada finantsaruannetes kajastatud realiseerimata kasum või kahjum. Nimelt on pandeemiast tagajärgede hulgas märgitud volatiilsuse suurenemist ka nende väärtpaperite puhul, mis on üldjuhul vähem tundlikud. Sellistes turutingimustes ja võttes arvesse märkimisväärset toetust, mida pakuvad pangad valitsemissektori võla katteks, on omavahendite stabiilsuse suurendamiseks vaja vähendada volatiilsuse mõju muudele kui kauplemisportelli kuuluvatele väärtpaperitele.

1.17. Komisjoni ettepanekut arvestades ja seoses tururiskiga peab kooskõlas Euroopa Keskpanga 16. aprilli suunistega 1. taseme raamistikku muutma, et kaotada olemasolevad seosed volatiilsuse ja pankade kapitali absorptsiooni vahel (VaR riskiväärtuse korrutustegur). See on vajalik, kuna COVID-19st tingituna on turul juba märgata volatiilsuse kõrget taset koos sellest tuleneva institutsioonide kapitali oluliselt suurenenud absorptsiooniga.

2. Üldised märkused

2.1. COVID-19 pandeemia tõsised tagajärjed nõuavad pakiliste meetmete võtmist, et toetada Euroopa majandust ja taastada majandustegevus Euroopa Liidu liikmesriikides. Selle taustal on äärmiselt oluline vältida olukorda, mille korral viib majanduslangus ilma nõuetekohase õiguskaitsepõhise sekkumiseta juba õõnestatud ELi pangandussektori mitmekesisuse kokkuvarisemiseni: eelkõige usub komitee, et kaitsta ja tugevdada tuleb kogukondlike ja piirkondlike pankade spetsiifilist funktsiooni – eeskätt nende puhul, millel on ühistupankadele tüüpiline tugev ja lai osalusbaas.

2.2. Euroopa Komisjon esitles 28. aprillil 2020. aastal pangandusmeetmete paketti, mille eesmärk on hõlbustada pankade ülesannete täitmist ettevõtjatele ja kodumajapidamistele rahaliste vahendite eraldamise edendamisel, mis on suunatud COVID-19st tingitud märkimisväärse majandusliku mõju leevendamiseks. Paketiga kinnitatakse hiljutisi avaldusi paindlikkuse kasutamise kohta raamatupidamisstandardites ja usaldatavusnõuetes, mille on koostatud rahvusvaheliste standardite asutused ja asjaomased Euroopa tasandi asutused. Samuti sisaldab see mõningaid panganduseeskirju muutvaid ettepanekuid, mis tuleks kiiresti ellu viia, et parandada pangandussüsteemi võimekust anda COVID-19 pandeemia ajal välja laene ja katta kahjusid, jäädes samal ajal usaldatavusnõuetega vastavusse.

2.3. Komitee väljendab heameelt, et asjaomased Euroopa tasandi asutused, nimelt Euroopa Pangandusjärelvalve, Euroopa Väärtpaperiturujärelvalve ja Euroopa Keskpanga/ühtne järelvalvemehhanism, on võtnud esimesed meetmed ja andnud esimesed suunised. Selliste otsuste ja suuniste abil, mille eesmärk on tagada kehtivas õigusraamistikus suurem paindlikkus, liigutakse õiges suunas, et tulla toime kõnealuse hädaolukorra esimese etapiga. Komitee nõustub komisjoni teatisega, millega soovitakse järelvalveasutuste Euroopa süsteemi moodustavate eri osalejate võetud meetmeid ühtselt tõlgendada ja rakendada. Ühtne tõlgendamine ja rakendamine tagavad kõnealuste meetmete suurema tõhususe.

2.4. Komitee leiab siiski, et väljapakutud meetmed ei ole pandeemia tekitatava majanduslanguse prognoose arvestades piisavad. COVID-19 puhul on tegemist erakorralise hädaolukorraga, millel on suur majanduslik ja sotsiaalne mõju. Kõik Euroopa institutsioonid peavad reageerima selleks, et vähendada selle toimet reaalmajandusele, seda ka julgete valikutega muuta varasemaid otsuseid.

2.5. Selles valdkonnas märgib komitee, et erilist tähelepanu saavad makseraskuste tõttu restruktureerimise meetmed ja moratooriumi kehtestamist võimaldavad vahendid ning nende mõju võlgnike võimalikule ümberliigitamisele usaldatusnõuete ja rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite kohaste raamatupidamisstandardite tähenduses ning riigigarantiide ja viivislaenude käsitlemine.

2.6. Hädaolukorraga toimetulemise eesmärgil rõhutab komitee, et kõik Euroopa finantsasutused pakuvad erinevaid vahendeid reaalmajanduse toetamiseks. Pangad pakuvad muu hulgas moratooriumi kehtestamist võimaldavaid vahendeid, makseraskuste tõttu restruktureerimise meetmeid, sularaha ettemakseid töötushüvitise katmiseks ja muud liiki erakorralist abi kapitaliühingutele, keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjatele, VKEdele ja kodumajapidamistele. Selline finantsabi põhineb riiklikel määrustel ja vabatahtlikel kavadel.

2.7. Arvestades pandeemiast tulenevat tõsist ja enneolematut mõju, kordab komitee sellegipoolest, et eespool nimetatud meetmed ei ole piisavad.

2.8. Eespool esitatud silmas pidades väljendab komitee heameelt ettepaneku üle, milles käsitletakse kohandusi COVID-19 pandeemia reageerimiseks ja mille komisjon avalikustas 28. aprillil 2020.

2.9. Komitee toetab mõtet, et lisaks kehtivas raamistikus lubatud paindlikkuse täielikule ärakasutamisele tuleks teha mõningad väiksemad muudatused kapitalinõuete määruse spetsiifilistes aspektides, et suurendada krediidasutuste võimet toetada majandust ja samal ajal katta COVID-19 pandeemiaga seotud kahjusid, tagades ühtlasi krediidasutuste jätkuva vastupanuvõime. Lisaks on Baseli pangajärelevalve komitee rahvusvahelisel tasandil leppinud kokku Basel III raamistiku viimaste elementide rakendamise tähtaja edasilükkamises ühe aasta võrra, kusjuures mõned elemendid on juba kapitalinõuete määrusesse lisatud, ning suuremas paindlikkuses, et leevendada rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi 9 kasutuselevõtu mõju omavahenditele. Nimetatud muudatused peavad kajastuma olemasolevates eeskirjades.

2.10. Pandeemia tagajärjed mõjutavad mitmel viisil viivislaenude turu eri aspekte. Näiteks kohtute töö on mitme nädala jooksul peatatud ja/või edasi lükatud ning seetõttu on viivislaenude tagasinõudemenetlused edasi lükatud. Ka kohtuväliseid tagasinõudemenetlusi on tulnud aeglustada.

2.11. Seega on ka viivislaenude võõrandamisprotsess olukorrast mõjutatud ning viivislaenude hindu alandav toime kestab vähemalt 24 kuud. See võib luua uue eelise pangavälisele, viivislaenudele spetsialiseerunud ostjatele, kelle suhtes ei kohaldata Euroopa usaldatusnõudeid. See seab ELi pangad oluliselt ebasoodsamasse olukorda ja kannab rikkuse pangandussektorilt üle reguleerimata üksustele ning seda just ajal, mil pangad peaksid toetama majanduse taastumist ja tühistatud on ka dividendide väljamaksmine.

2.12. Sellega seoses ja arvestades, et praegune hädaolukord mõjutab paratamatult turuseisundit ja aeglustab koondamiskorra kehtestamist, nõuab komitee viivislaenude kaitsemehhanismi käsitleva määruse ajutist muutmist, nagu eespool on kirjeldatud.

2.13. Kapitalinõuete määruse artiklis 473a on sätestatud üleminekukord, mis võimaldab krediidasutustel jälle arvata oma põhiomavahendite hulka eraldiste mõjul põhineva osa, mis tuleneb rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi 9 kohase eeldatava krediidikahju mudeli kasutuselevõtust. Vastuvõetud sätted võimaldavad esiteks osaliselt neutraliseerida eeldatava krediidikahju uue mudeli rakendamisest tulenenud mõjutusi riskipositsioonidele ja teiseks leevendada aeg-ajalt tuvastatud allahindamise täiendava suurendamise mõju.

2.14. Kõnealuse sättega liigutakse lähemale eesmärgile leevendada majanduslanguse ohtlikku mõju, kuid see ei ole piisav, et tagada Euroopa krediidasutuste võrdsete võimaluste säilimine. Kuna üks kriisi peamistest tagajärgedest on väärtuse langus, tuleb kriisi mõju leevendamist vaid nõuetekohaselt teenindatavate nõuete osas laiendada laenudele, mis muutusid viivislaenudeks Euroopas pandeemia puhkemise (2020. aasta jaanuaris) järel.

2.15. Nagu juba märgitud, pannakse liidu sotsiaal-majanduslik süsteem tõsiselt proovile tulenevalt mõjust, mida pandeemia avaldab järgmiste kuude jooksul reaalmajandusele. Euroopa majanduse struktuur tuleb tingimata põhjalikult ümber mõelda. Seetõttu leiame, et see ennenägematu proovikivi võib olla võimalus kujundada Euroopa majandusmudel ümber keskkonnasäästvaks ja sotsiaalselt kaasavaks mudeliks. Selle stsenaariumi kohaselt võiksid igasuguses õiguslikus vormis kohalikud pangad (kas kapitalipangad, isikupõhised pangad või ühistupangad) tänu detsentraliseeritud

olemusele ja kogu territooriumi katvusele olla ja peaksid olema määrava tähtsusega osalejad stiimulite jaotamisel. Nad kohaneksid suurepäraselt rolliga toimida ahelana keskasutuste väärtuse levitamiseks kaugemate piirkondade kohalikesse asutustesse. Sellepärast tuleks kogukondlike pankade strateegilist tähtsust tunnustada ja tugevdada.

2.16. Pandeemia näitas ühelt poolt, et seal, kus on olemas sidus sotsiaalne struktuur ja sotsiaalmajanduse organisatsioonide märgatav kohalolek, toimus solidaarsusvastus (ka sotsiaalsete ettevõtete näol) olulise vastupanuvõime tegurina, ja teiselt poolt, et sotsiaalse ettevõtluse organisatsioonide olemasolu on äärmiselt oluline selleks, et taaselustada kaasav ja jätkusuutlik majandussüsteem ja vähendada tervete majandussektorite kokkukukkumise ohtu. Seetõttu toetab komitee vajadust lisada kapitalinõuete määrusesse nn roheline ja sotsiaalne toetuskoeffitsient, mis võimaldab vähendada kapitali absorptsiooni rahaliste vahendite puhul, mida pangad pakuvad sotsiaalsetele ettevõtetele.

2.17. Lisaks nähtub kapitalinõuete määruse II paketi artiklist 501c, et Euroopa Pangandusjärelevalve viib aastaks 2025 ellu põhjaliku uuringu, et kontrollida usaldatavusnõuete erikäsitlemise kasutuselevõtu põhjendatust selliste omadustega varade või tegevusega seotud riskipositsioonide korral.

2.18. Komitee peab vajalikuks võtta see toetuskoeffitsient kasutusele juba enne 2025. aastat, mis võib osutada liiga hiliseks ja saatustlikuks, et rakendada toetuskoeffitsienti, mis võimaldaks krediitiasutustel anda rohkem laene ja eraldada vahendeid praegu raskustes olevatele sektoritele.

2.19. Selles hädaolukorra etapis on ilmnunud näited, kui sotsiaalsed ettevõtted suudavad tagada kogukondades, kellele nad oma teenuseid pakuvad, suurema vastupanuvõime ning paljudel juhtudel isegi täiendada või asendada valitsemissektorit, kus ei suudeta laialdaselt vajadustele vastata. Komitee soovib seega oluliselt lühendada seadusandjate poolt Euroopa Pangandusjärelevalvele antud volituste tähtaega ja kiirendada nn jätkusuutlikkuse toetuskoeffitsiendi loomise protsessi. Mikrotasandil põhinevat usaldatavuse väljavaadet tuleks sel juhul nõuetekohaselt täiustada ja tasakaalustada, kasutades selleks süsteemset, makrotasandi usaldatavusel põhinevat ja ühtlasi sotsiaalset vaatenurka.

2.20. Komitee nõustub komisjoni seisukohaga, mille kohaselt kahe toetuskoeffitsiendi – teatavate tarkvaraga seotud varade ning teatavate pensioniga ja palgaga tagatud laenude soodsama usaldatavuskäsitluse – rakendamise tähtsaja edasilükkamine 1. juulile 2020 vabastaks asutuste omavahendeid, võimaldades neil suurendada vajalikke laene COVID-19 pandeemia ja selle tagajärgede ohjamil. Kui lükata toetuskoeffitsiendi⁽¹⁾ kasutuselevõtt sotsiaalmajanduses või rohelises majanduses edasi 1. jaanuarile 2021, oleks sel ilmselt samuti positiivne mõju..

2.21. Komisjoni muudatusettepanekutega ei muudeta olulisel määral usaldatavusnõudeid käsitlevat õigusraamistikku ning nendega hõlbustatakse kollektiivseid jõupingutusi pandeemia mõju leevendamiseks ja seega kiireks taastumiseks. Sellega seoses tuleb märkida, et oleks asjakohane praegused viivislaenudega seotud eraldiste kõverad 24 kuu võrra edasi lükata, et vastata vajadusele tagada piisav rahastamisvoog pandeemia mõju pärssimiseks. Ilma nimetatud sekkumiseta leiaksid pangad end olukorrast, kus nad peavad valima kahe omavahel vastuolulise, kuid reeglitele vastava stiimulisüsteemi vahel: ühelt poolt kõik need meetmed, mis püüavad vabastada pankade kapitali uue rahastamise tarbeks, või igal juhul vältida ülemäärast survet sellele kapitalile (näiteks rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi 9 tähenduses üleminekusätete läbivaatamine), ja teiselt poolt nõuded, mille korral lõpptulemusena võib tekkida tohutu surve kapitalile või igal juhul kaduda pankade motiiv majanduskriisi kontekstis laenu anda, vältimaks negatiivset mõju kapitalile. Läbi vaatamata usaldatavusjärelevalve kaitsemehhanism võib endast kujutada sarnast nõuet, tekitades majandusliku stressi ja majanduslanguse olukorras negatiivseid stiimuleid. Kohandamine tuleks ellu viia nii garantiiga kui ka garantiita viivislaenude suhtes.

Brüssel, 10. juuni 2020

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Luca JAHIER

⁽¹⁾ Vt artikkel 501c – „Keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega seotud riskipositsioonide usaldatavusnõuete kohane käsitlemine“.